

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 765

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 august 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 303 din 5 iunie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, cu referire la sintagma „dispozițiilor legale”, și ale art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală	2–8	prin modernizarea infrastructurii existente și asigurarea conexiunilor lipsă pentru rețeaua centrală Rhin-Dunăre/Alpi”	11–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
650. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 856/2022 privind aprobarea Programului pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile pentru proiectele care se finanțează din cadrul Componentei C9. Suport pentru sectorul privat, cercetare, dezvoltare și inovare, Investiția 4. Proiecte transfrontaliere și multinaționale — Procesoare cu consum redus de energie și cipuri semiconductoare, finanțate prin Mecanismul de redresare și reziliență	9	653. — Hotărâre pentru reaprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire Cămin Studențesc — Universitatea de Vest din Timișoara, Str. Renașterii nr. 24B, municipiul Timișoara, județul Timiș”	13
651. — Hotărâre pentru reaprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Amenajare dane RO-RO — Port Bazinul Nou Galați”	10	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
652. — Hotărâre pentru reaprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Platforma Multimodală Galați — Înlăturarea blocajelor majore		420. — Decizie privind eliberarea domnului Adrian Zvîncă din funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale	14
		421. — Decizie pentru numirea doamnei Silvia Monica Dinică în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale	14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		274. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea sistemelor de sancțiuni pentru intervenția DR 06 „Bunăstarea animalelor” — pachetul a) porcine și pachetul b) păsări din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027 aplicabile cererilor de plată depuse începând cu anul 2025	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 303

din 5 iunie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, cu referire la sintagma „dispozițiilor legale”, și ale art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) teza a doua partea întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Mutescu în Dosarul nr. 287/39/2020/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.284D/2020.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.463D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 alin. (2) lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bogdan Olteanu în Dosarul nr. 20.082/3/2017 al Curții de Apel București — Secția I penală, precum și în Dosarul nr. 1.497D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, relativ la sintagma „dispozițiilor legale”, și ale art. 421 pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, „numai în ce privește dispoziția privind readministrarea declarațiilor pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare”, excepție ridicată de Gheorghe Schipor în Dosarul nr. 6.221/314/2018 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu aceasta. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 1.463D/2020 și nr. 1.497D/2020 la Dosarul nr. 1.284D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, apreciază că dispozițiile art. 21 și 24 din Constituție nu au incidență în cauză, iar, cu privire la dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală, invocă Decizia nr. 78 din 12 februarie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 17 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 287/39/2020/a1, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală**

și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) teza a doua partea întâi din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Constantin Mutescu într-o cauză având ca obiect contestația în anulare formulată, în temeiul art. 426 lit. d) teza a doua din Codul de procedură penală, împotriva deciziei penale pronunțate în apel prin care acesta a fost condamnat, susținându-se că judecătorii din apel nu au fost imparțiali și s-au întemeiat expres pe dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua din Codul de procedură penală pentru a decide readministrarea, după achitare, a unor probe testimoniale.

8. Prin Încheierea din 3 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 20.082/3/2017, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 alin. (2) lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Bogdan Olteanu într-o cauză având ca obiect apelul declarat împotriva unei sentințe penale prin care acesta a fost condamnat.

9. Prin Decizia nr. 759 din 25 august 2020, pronunțată în Dosarul nr. 6.221/314/2018, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, relativ la sintagma „dispozițiilor legale”, și ale art. 421 pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, „numai în ce privește dispoziția privind readministrarea declarațiilor pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare”.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Schipor într-o cauză având ca obiect apelul declarat împotriva unei sentințe penale prin care acesta a fost condamnat.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, în ceea ce privește dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală, autorii susțin, în esență, că norma legală criticată este neconstituțională sub trei aspecte. În primul rând, susțin că soluția legislativă prin care instanța de apel este obligată să readministreze probele administrate în fața instanței inferioare, doar în cazul pronunțării de către aceasta din urmă a unei soluții de achitare, iar nu și de condamnare, este de natură să nesocotească dreptul la un proces echitabil, principiul egalității în fața legii, dreptul la apărare și prezumția de nevinovăție. Consideră că obligativitatea readministrării probelor, care se impune instanței de apel în cazul unei soluții de achitare, ar trebui să existe și în cazul unei soluții de condamnare. Deși persoana condamnată poate formula apel cu privire la latura penală, readministrarea probelor depinde de aprecierea subiectivă a instanței. Susțin că această diferență de tratament constituie o vădită discriminare și încalcă principiul egalității în fața legii. În al doilea rând, autorii afirmă că instanța de apel decide readministrarea declarațiilor de la prima instanță, dacă admite apelul și desființează soluția de achitare, pronunțând o nouă hotărâre, care nu poate fi tot de achitare, ci de condamnare. Cum încuviințarea probelor și administrarea lor au loc înainte de adoptarea hotărârii, susțin

că, pentru a decide readministrarea declarațiilor care au întemeiat soluția de achitare, instanța de apel trebuie să aibă deja preconcepută soluția pe care o va pronunța. În aceste condiții, afirmă că, atunci când încuvințează readministrarea declarațiilor care au întemeiat achitarea, instanța de apel se antepronunță, în sensul că va admite apelul, va desființa sentința de achitare și va pronunța o decizie de condamnare. Așa încât, apreciază că instanța de apel nu este imparțială, iar procesul în apel nu este echitabil. În al treilea rând, susțin că instanța de apel este obligată să readministreze numai declarațiile care au întemeiat soluția de achitare, pentru ca, în urma percepției directe a probei testimoniale, să justifice schimbarea soluției de achitare cu o soluție de condamnare. În schimb, arată că nu există o obligație a instanței de apel de a administra acele probe cerute de apărare, care pot menține soluția de achitare, chiar dacă ele nu au fundamentat soluția de achitare a primei instanțe și, eventual, nu au fost administrate la prima instanță, contrar principiului egalității armelor, care asigură caracterul echitabil al procesului penal, inclusiv din perspectiva imparțialității instanței, cât și a dreptului la apărare. Cum apelul este o cale devolutivă de atac, în apel se pot administra orice probe noi, nu doar cele care pot justifica admiterea apelului parchetului, desființarea sentinței de achitare și pronunțarea unei decizii de condamnare în apel.

11. În ceea ce privește prevederile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, cu referire la sintagma „dispozițiilor legale”, se susține că destinatarul normei penale nu are suficiente date pentru a înțelege ce înseamnă „dispoziții legale”, dacă este vorba despre legi și ordonanțe ale Guvernului sau despre acte de nivel inferior acestora. În opinia autorului, comportamentul interzis, realizat ca urmare a nerespectării unor dispoziții legale, trebuie impus de către legiuitor prin lege, înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului, neputând fi dedus din alte acte de nivel inferior.

12. **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori**, în Dosarul Curții nr. 1.284D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) teza a doua partea întâi din Codul de procedură penală este neîntemeiată. În acest sens, reține că soluția legislativă criticată constituie transpunerea în dreptul pozitiv a exigențelor impuse de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, asigurând dreptul inculpatului la un proces echitabil. Astfel, având competența de a aprecia diferitele elemente de probă, în vederea stabilirii vinovăției inculpatului, instanța de apel nu poate pronunța hotărârea de condamnare decât după readministrarea obligatorie a declarațiilor pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare și care au fost suficiente pentru a-l determina pe judecătorul primei instanțe să se îndoiască de temeinicia acuzației și să motiveze achitarea acestuia. Apreciază că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor art. 124 din Constituție, ci, dimpotrivă, constituie o reflectare a acestora, o garanție a imparțialității judecătorului, întrucât instanța de apel nu are obligația de a-și însuși aprecierea probelor dată de instanța de fond. Astfel, potrivit art. 420 alin. (9) din Codul de procedură penală, aceasta, „*motivată, poate da o nouă apreciere probelor*”, iar, conform art. 103 alin. (1) din același cod, probele sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. Totodată, reține că, din conținutul normelor procesuale ale art. 421 pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, rezultă fără echivoc faptul că acestea se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipotezele juridice prevăzute prin textul criticat. Pe de altă parte, arată că, din coroborarea dispozițiilor criticate cu cele ale art. 420, ale art. 374 alin. (7)-(10) și ale

art. 383 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, instanța de control judiciar, în ipoteza oricăreia dintre soluțiile pronunțate, poate readministra probele administrate de prima instanță și poate administra probe noi, poate administra probele de la urmărirea penală, chiar și pe cele necontestate de părți, și poate dispune, din oficiu, administrarea de noi probe, în condițiile art. 100 din același act normativ, toate aceste dispoziții urmărind justa soluționare a cauzei și necesitatea aflării adevărului. Inculpatul sau orice alt participant în procesul penal are dreptul de a propune readministrarea unor probe ori administrarea altora noi, chiar și în condițiile în care soluția primei instanțe nu este de achitare, instanța de apel urmând a aprecia asupra utilității readministrării/administrării unor probe. Arată că prevederea legală ce stabilește obligativitatea pentru instanța de control judiciar de a administra probele ce au stat la baza soluției de achitare în prima instanță este supusă acelorași reguli referitoare la aprecierea de către instanța de control judiciar a necesității și utilității lor în scopul aflării adevărului și al justei soluționări a cauzei, tocmai prin indicarea de către legiuitor în textul art. 421 pct. 2 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală a aplicării, în mod corespunzător, a dispozițiilor art. 374 și 383 din același act normativ. Apreciază că prevederile legale criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, consacrat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece partea interesată beneficiază de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil. Totodată, consideră că nu este afectat dreptul la apărare, întrucât dispozițiile legale criticate nu conțin norme care, prin natura lor, ar îngradi dreptul autorului de a se apăra și de a se prevala de toate garanțiile dreptului la apărare, în cadrul unui proces echitabil, în condiții de contradictorialitate. De asemenea, apreciază că dispozițiile legale criticate dau expresie prevederilor constituționale care consacră înfăptuirea justiției, sens în care, potrivit art. 124 alin. (3) din Constituție, judecătorii, indiferent de faza procesuală în care sunt implicați, sunt independenți și se supun numai legii. Reține că dispozițiile art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au incidență în cauză.

13. În ceea ce privește dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, cu referire la sintagma „dispozițiilor legale”, arată că, potrivit art. 23 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, examenul pentru obținerea permisului de conducere constă în susținerea unei probe teoretice de verificare a cunoștințelor și a unei probe practice de verificare a aptitudinilor și a comportamentului, corespunzător categoriei de permis solicitat, condițiile de obținere a permisului de conducere stabilindu-se prin regulament, aprobat printr-o hotărâre a Guvernului. Reține că orice conducător auto trebuie să posede suficiente cunoștințe de conducere și să cunoască perfect legea, regulamentul și ordonanțele referitoare la circulația automobilelor, teoria elementară de mecanică etc. Prin urmare, apreciază că nu se poate reține critica potrivit căreia sintagma „*nerespectarea dispozițiilor legale*”, folosită în cuprinsul textului de lege criticat, nu îndeplinește cerințele cu privire la calitatea legii, și anume claritatea și previzibilitatea, pe motiv că legiuitorul nu precizează, în mod concret, dacă dispozițiile legale sunt prevăzute atât de legislația primară, cât și de cea secundară, ceea ce ar avea drept consecință faptul că destinatarii normei penale nu și-ar putea conforma conduita prescripțiilor acesteia. Apreciază că nu se poate susține că inculpatului i s-a încălcat accesul liber la justiție, în condițiile în care cererea formulată a fost supusă analizei unui judecător independent și imparțial. Consideră că nu se poate reține încălcarea principiului egalității în fața legii, întrucât textul normativ se aplică, fără excepție, tuturor persoanelor aflate în situații similare, și, totodată, constată că dispozițiile art. 21 din Constituție nu sunt aplicabile în cauză,

obiectul excepției de neconstituționalitate fiind o normă de drept penal substanțial, iar nu o reglementare de drept procesual penal, de natură să aibă incidență în materia garanțiilor procesului echitabil.

14. Curtea de Apel București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reamintește că instanța de contencios constituțional a analizat în trei cauze distincte conformitatea dispozițiilor art. 421 alin. (2) lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală cu normele Legii fundamentale, din perspectiva unor critici similare celor invocate în cauza pendinte, constatând, prin deciziile nr. 692 din 8 noiembrie 2018, nr. 273 din 23 aprilie 2019 și nr. 274 din 23 aprilie 2019, că soluția legislativă prevăzută de textul de lege supus analizei Curții Constituționale este constituțională.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

16. Guvernul, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.463D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 alin. (2) lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală este neîntemeiată. În acest sens, invocă unele considerente ale deciziilor Curții Constituționale nr. 157 din 27 martie 2018 și nr. 692 din 8 noiembrie 2018.

17. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actelor de sesizare, dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, cu referire la sintagma „dispozițiilor legale”, și ale art. 421 pct. 2 lit. a) teza a doua partea întâi din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 107 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține însă că aceasta privește dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra acestui text de lege.

20. De asemenea, ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală a fost modificat prin art. I pct. 48 din Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 6 iulie 2023. Însă, având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală în forma în vigoare de la data sesizării instanței de contencios constituțional.

21. Totodată, deși Codul penal din 1969 a fost abrogat prin prevederile art. 250 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal anterior produc efecte juridice în cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, sub aspectul alegerii legii penale mai favorabile. Ca atare, în acord cu jurisprudența sa, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare (Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, precitată), Curtea se va pronunța și asupra prevederilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969.

22. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, cu referire la sintagma „dispozițiilor legale”, și ale art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală, în forma anterioară modificării prin Legea nr. 201/2023, care au următorul cuprins:

— Art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969: „(2) *Uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevenire pentru exercițiul unei profesii sau meserii, ori pentru efectuarea unei anume activități, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.*”;

— Art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală: „*Instanța, judecând apelul, pronunță una dintre următoarele soluții: [...] 2. admite apelul și: a) [...] Instanța de apel readministrează declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, [...]*”.

23. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, normele legale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, precum și ale art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 10 privind libertatea de exprimare din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, cu referire la sintagma „dispozițiilor legale”, Curtea constată că a examinat critici similare celor formulate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 499 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 966 din 15 noiembrie 2018, Decizia nr. 204 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 19 august 2022, și Decizia nr. 404 din 4 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1046 din 17 noiembrie 2023, prin care excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca neîntemeiată.

25. În motivarea soluției sale, în considerentele Deciziei nr. 499 din 17 iulie 2018, paragrafele 15-21, precum și ale Deciziei nr. 404 din 4 iulie 2023, paragrafele 19-29, Curtea a reținut că uciderea din culpă este o formă a omorului, cu deosebirea că diferă poziția psihică a autorului faptei, în sensul că, în loc de intenție, fapta este comisă din culpă — fie culpă simplă, fie culpă cu prevedere. Pericolul social al unei fapte săvârșite din culpă este întotdeauna mai redus decât acela al unei fapte similare săvârșite cu intenție, această evaluare diferențiată fiind valabilă și în cazul omuciderii. Deși uciderea din culpă prezintă, în mod evident, un grad de pericol social mai redus decât omuciderea săvârșită cu intenție, posibilitatea săvârșirii respectivei fapte din culpă constituie o gravă amenințare pentru viața oamenilor și pentru securitatea relațiilor

sociale. Astfel, legiuitorul, incriminând uciderea din culpă, a urmărit crearea unei acțiuni inhibitoare pentru conștiința oamenilor, de natură să îi oblige la cântărire, la chibzuire atunci când efectuează acte ce ar putea provoca moartea unui om. Legea penală asigură, în acest mod, ocrotirea membrilor societății, ocrotire care, în prezent, capătă o importanță din ce în ce mai mare, având în vedere că activitățile în cadrul cărora se pot săvârși, din culpă, fapte cauzatoare de moarte sporesc numeric în același ritm cu progresul tehnic. Asemenea fapte sunt destul de frecvente și prezintă un pericol social evident — chiar dacă acesta este mai redus decât în cazul omorului intenționat —, punând în pericol viața oamenilor ca urmare a neatenției sau ușurinței în folosirea mijloacelor susceptibile să producă moartea. Întrucât legea penală nu distinge între diferitele grade de culpă, cea mai ușoară dintre ele atrage răspunderea penală a autorului faptei, urmând ca la individualizarea pedepsei să se țină cont de gravitatea culpei.

26. De asemenea, prin deciziile citate anterior, Curtea a reținut că modalitatea agravată a acestei infracțiuni, reglementată de dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, este formulată în sensul că uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anume activități se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani. În continuare, Curtea a constatat că, în modalitatea normativă agravată prevăzută de dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, uciderea din culpă este caracterizată prin cauza care a condus la atitudinea vinovată a autorului faptei, și anume nerespectarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități. Această agravantă privește deci caracterul profesional al conduitei periculoase a făptuitorului. Existența acestei forme agravate a infracțiunii de ucidere din culpă necesită îndeplinirea următoarelor cerințe cumulative: autorul faptei să fie un profesionist (inginer, medic, farmacist, chimist, arhitect etc.) sau un meseriaș (mecanic, instalator, zidar, tâmplar etc.) ori să efectueze o anumită activitate (conducător de vehicul, vânzător etc.); pentru exercițiul respectivei profesii sau meserii ori pentru efectuarea respectivei activități să existe dispoziții legale sau măsuri de prevedere; fapta să fie urmarea nerespectării acelor dispoziții legale sau măsuri de prevedere.

27. Totodată, Curtea a observat că textele de lege criticate se referă la caracterul activității în legătură cu care este săvârșită fapta, iar nu la îndeletnicirea ca atare a făptuitorului. Astfel, profesionistul sau meseriașul care nu săvârșește fapta în exercițiul profesiei sau al meseriei proprii ori în exercițiul altei profesii sau meserii răspunde pentru varianta simplă a infracțiunii, în schimb cel care nu are nicio profesie sau meserie, dar se manifestă într-un sector de activitate specific și, din ușurință sau neprevădere, ucide o persoană răspunde pentru varianta agravată analizată. Tot prin deciziile precitate, Curtea a constatat că sfera culpei profesionale cuprinde orice domeniu de activitate în care se implică o persoană și care este caracterizat prin anumite cunoștințe. Dispozițiile legale și măsurile de prevedere care guvernează un domeniu de activitate sau altul permit identificarea situațiilor în care exercițiul unor profesii sau al unor meserii ori efectuarea unor anumite activități poate cauza moartea unor persoane, atrăgând astfel atenția celor care le efectuează să lucreze cu toată prudența.

28. Astfel, Curtea a reținut că, prin instituirea acestei agravante, legiuitorul a urmărit să îi determine să fie prudenți pe cei care exercită profesii sau meserii ori desfășoară anumite activități pentru care există dispoziții legale sau măsuri de prevedere tocmai în considerarea faptului că orice neatenție în exercitarea, respectiv efectuarea acestora poate avea consecințe grave, constând chiar în pierderea vieții uneia sau

mai multor persoane. În considerarea unor asemenea atitudini de lipsă de atenție față de viața celor din jur, legiuitorul — preocupat să ocrotească viața persoanei — îi obligă pe destinatarii textului de lege criticat să manifeste atenție, chibzuință în relațiile sociale, ori de câte ori exercită profesii sau meserii ori desfășoară anumite activități care ar putea provoca moartea unei persoane.

29. Prin Decizia nr. 499 din 17 iulie 2018 și Decizia nr. 404 din 4 iulie 2023 Curtea a observat că, în practică, uciderea din culpă în această modalitate agravată este mai frecventă în domeniul medical, în cel al circulației pe drumurile publice și în cel al construcțiilor, iar persoanele care exercită profesii sau meserii ori efectuează anumite activități în aceste domenii au calitatea de profesioniști, fiind persoane avizate și diligente, care au reprezentarea efectelor și a riscurilor pe care le implică respectiva profesie. Cu referire specială la activitatea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, prin Decizia nr. 204 din 7 aprilie 2022, mai sus menționată, paragrafele 17 și 18, Curtea a subliniat că domeniul circulației pe drumurile publice beneficiază de un amplu cadru legal, guvernat, pe de o parte, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, și, pe de altă parte, de capitolul II „Infracțiuni contra siguranței circulației pe drumurile publice” din titlul VII „Infracțiuni contra siguranței publice” al părții speciale a Codului penal. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 reglementează circulația pe drumurile publice a vehiculelor, a pietonilor și a celorlalte categorii de participanți la trafic, drepturile, obligațiile și răspunderile care revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice, instituții și organizații. Potrivit art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență menționată, dispozițiile acesteia „*au ca scop asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului*”. Referitor la persoanele care conduc pe drumurile publice un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că acestea desfășoară o activitate cu risc permis, scop în care sunt supuse unor forme de școlarizare, așa încât este vorba despre persoane avizate și diligente, care, pe durata deținerii permisului de conducere, au obligația să rămână la curent cu normele legale în materie (Decizia nr. 154 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 16 iunie 2016, paragraful 18, Decizia nr. 140 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 13 iulie 2017, paragraful 17, Decizia nr. 340 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 29 august 2017, paragraful 19, și Decizia nr. 86 din 16 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 13 mai 2021, paragraful 17).

30. Având în vedere cele arătate mai sus, prin Decizia nr. 499 din 17 iulie 2018, paragrafele 23 și 24, Decizia nr. 204 din 7 aprilie 2022, paragraful 20, și Decizia nr. 404 din 4 iulie 2023, paragraful 29, Curtea a constatat că, prin natura ei, varianta agravată a infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută de dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, nu permite o enumerare exhaustivă a măsurilor de prevedere — pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități — a căror nerespectare este susceptibilă să provoace moartea unei persoane, interpretarea fiind realizată de organele judiciare. Principiul legalității, consacrat de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, impune legiuitorului să

legifereze prin texte suficient de clare și precise pentru a fi aplicate, în scopul asigurării posibilității persoanelor interesate de a se conforma prescripției legale, fără a pretinde însă recurgerea la liste exhaustive, întrucât tehnica de reglementare vizează, în principal, categorii și formule generale. Apreciind că dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 au o formulare clară și previzibilă, inclusiv pentru persoanele care nu dispun de pregătire juridică, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu încalcă cerințele de claritate și previzibilitate a legii impuse de prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul respectării legilor și, respectiv, de prevederile art. 7 referitor la legalitatea incriminării și a pedepsei din Convenție.

31. Totodată, prin aceleași decizii, precitate, Curtea a amintit și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la prevederile art. 7 paragraful 1 din Convenție, potrivit căreia principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) — pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni — instituie și cerința ca legea penală să nu fie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie. Așadar, legea penală trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie, cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în temeiul acestora. Astfel, printr-o bogată jurisprudență, Curtea de la Strasbourg a statuat că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi accesibilitate și previzibilitate (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coëme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei* (nr. 2), paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91).

32. În ceea ce privește critica raportată la prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenție, care consacră dreptul la un proces echitabil, prin Decizia nr. 499 din 17 iulie 2018, paragraful 29, și Decizia nr. 404 din 4 iulie 2023, paragraful 32, Curtea a constatat că prevederile invocate nu sunt aplicabile în cauza de față, obiectul excepției de neconstituționalitate fiind o normă de drept penal substanțial, și anume o normă de incriminare, iar nu o reglementare de drept procesual penal, care are incidență în materia garanțiilor procesului echitabil.

33. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

34. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală, Curtea reține că textul legal criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate prin prisma unor critici asemănătoare, referitoare, în esență, la încălcarea egalității în drepturi, a dreptului la un proces echitabil și a prezumției de nevinovăție prin excluderea soluției de condamnare pronunțată în primă instanță ca ipoteză pentru readministrarea probatoriului de către instanța de apel, în acest sens fiind pronunțate Decizia nr. 692 din 8 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 24 aprilie 2019, Decizia nr. 273 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 829 din 11 octombrie 2019, Decizia nr. 274 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 16 septembrie 2019, Decizia nr. 438 din 6 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1242 din 22 decembrie 2022, și Decizia nr. 590 din 24 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 26 aprilie 2023, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

35. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că apelul este singura cale de atac ordinară de reformare, în care se efectuează o nouă judecată în fond a cauzei. Potrivit art. 408 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede altfel. Astfel, expresie a principiului dublului grad de jurisdicție, toate sentințele prin care cauza este rezolvată în fond în urma judecării în primă instanță sunt supuse apelului. Este vorba despre hotărârile judecătorești penale prin care instanța hotărăște asupra învinuirii aduse inculpatului, pronunțând, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal, în condițiile art. 396 din Codul de procedură penală. Instanța, judecând apelul, poate pronunța, potrivit art. 421 din Codul de procedură penală, fie o soluție de respingere a apelului și menținere a hotărârii atacate (art. 421 pct. 1), fie o soluție de admitere a apelului și desființare a sentinței primei instanțe (art. 421 pct. 2). Pronunțând soluția de admitere a apelului și desființare a hotărârii atacate, instanța de apel fie soluționează ea însăși cauza, pronunțând o nouă hotărâre [art. 421 pct. 2 lit. a)], fie dispune rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată [art. 421 pct. 2 lit. b)].

36. În acest context, Curtea a observat că dispoziția de lege criticată reglementează obligația instanței de apel de a readministra declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare. Curtea a reținut că instanța de la Strasbourg, analizând respectarea dreptului la un proces echitabil în cauzele în care instanțele de control judiciar au pronunțat o soluție de condamnare după desființarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, a statuat, cu valoare de principiu, că, atunci când o instanță de recurs este sesizată să soluționeze o cauză în fapt și în drept și să examineze, în ansamblu, chestiunea vinovăției sau a nevinovăției, aceasta nu poate, pentru motive de echitate a procedurii, să decidă asupra acestor chestiuni fără ascultarea directă a declarațiilor date personal fie de acuzatul care susține că nu a comis actul de care este învinuit, fie de martorii care au dat declarații în timpul procedurii (Hotărârea din 27 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Constantinescu împotriva României*, paragrafele 55 și 59).

37. De asemenea, prin Hotărârea din 15 septembrie 2015, pronunțată în Cauza *Moinescu împotriva României*, paragrafele 39 și 40, Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează aceleași argumente: „pentru a se pronunța astfel, curtea de apel a procedat la o nouă interpretare a mărturiilor depuse la dosar, fără a asculta ea însăși martorii. Astfel, curtea de apel a adoptat o poziție opusă celei din hotărârile instanțelor inferioare, care îl achitaseră pe reclamant, în special pe baza depozițiilor

martorilor respectivi, făcute în cursul ședințelor de judecată desfășurate în fața lor. Deși era de competența instanței de recurs să aprecieze diferitele elemente de probă, este la fel de adevărat că reclamantul a fost stabilit vinovat pe baza aceluiași mărturii care fuseseră suficiente pentru a-i determina pe judecătorii din primele instanțe să se îndoiască de temeinicia acuzației și să motiveze achitarea acestuia. În aceste condiții, omisiunea curții de apel de a audia martorii în cauză, înainte de a-l declara vinovat pe reclamant, a limitat semnificativ caracterul efectiv al dreptului la apărare. Aceste elemente îi permit Curții să concluzioneze că respectiva condamnare a reclamantului pentru favorizarea infractorului, pronunțată fără ascultarea directă a martorilor, deși acesta fusese achitat de două instanțe inferioare, este contrară cerințelor unui proces echitabil în sensul art. 6 paragraful (1) din Convenție.”

38. Așadar, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă constituie transpunerea în dreptul pozitiv a exigențelor impuse de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, asigurând dreptul inculpatului la un proces echitabil. Astfel, având competența de a aprecia diferitele elemente de probă, în vederea stabilirii vinovăției inculpatului, instanța de apel nu poate pronunța hotărârea de condamnare decât după readministrarea obligatorie a declarațiilor pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare și care au fost suficiente pentru a-l determina pe judecătorul primei instanțe să se îndoiască de temeinicia acuzației și să motiveze achitarea acestuia.

39. Curtea a observat că dispoziția criticată nu reglementează imposibilitatea readministrării probatoriilor sau administrării de noi probe, în cazul în care prima instanță a pronunțat o soluție de condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei, amânare a aplicării pedepsei sau de încetare a procesului penal. Astfel, potrivit art. 420 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, instanța de apel procedează la ascultarea inculpatului, când aceasta este posibilă, potrivit regulilor de la judecata în fond, poate readministra probele administrate la prima instanță și poate administra probe noi, în condițiile art. 100 din același act normativ. Totodată, potrivit art. 420 alin. (8) din Codul de procedură penală, instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, precum și a oricăror probe administrate în fața instanței de apel, iar, potrivit art. 420 alin. (9) din același act normativ, în vederea soluționării apelului, instanța, motivat, poate da o nouă apreciere probelor.

40. În acest context, Curtea a constatat că dispozițiile art. 420 alin. (5) din Codul de procedură penală nu refuză dreptul inculpatului sau al oricărui participant în procesul penal de a propune readministrarea unor probe ori administrarea altora noi, ci conferă instanței de apel competența de a aprecia asupra utilității administrării/readministrării unor probe. Totodată, în acord cu art. 100 alin. (3) din Codul de procedură penală — la care face trimitere art. 420 alin. (5) din același cod —, „cererea privitoare la administrarea unor probe formulată (...) în cursul judecății se admite ori se respinge, motivat, de către organele judiciare”, sens în care respingerea sa se poate dispune numai atunci când proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii, când se apreciază că pentru dovedirea elementului de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă, când proba nu este necesară, întrucât faptul este notoriu, când proba este imposibil de obținut, când cererea a fost formulată de o persoană neîndreptățită și când administrarea probei este contrară legii [art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală].

41. Așa fiind, instanța de apel nu are obligația de a-și însuși aprecierea probelor dată de instanța de fond, întrucât, potrivit art. 420 alin. (9) din Codul de procedură penală, aceasta, „motivată, poate da o nouă apreciere probelor”, iar, conform art. 103 alin. (1) din același cod, probele sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

42. În acord cu art. 374 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală, în faza de judecată, președintele întreabă procurorul, părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe, iar în cazul în care se propun probe, trebuie să se arate faptele și împrejurările ce urmează să fie dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află aceste mijloace, respectiv, în ceea ce privește martorii și experții, identitatea și adresa acestora. Totodată, procurorul, persoana vătămată și părțile pot cere administrarea de probe noi și în cursul cercetării judecătorești — a se vedea art. 374 alin. (9) din Codul de procedură penală —, iar probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți sau de persoana vătămată pot fi administrate, din oficiu, de către instanță, dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, instanța putând, totodată, să dispună, din oficiu, și administrarea de probe noi, justificat de același deziderat al aflării adevărului și al justei soluționări a cauzei — a se vedea art. 374 alin. (8) și (10) din Codul de procedură penală. De asemenea, după audierea inculpatului, a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente se procedează la administrarea probelor încuviințate [a se vedea art. 376 alin. (3) din Codul de procedură penală]. Aceasta întrucât, potrivit art. 100 alin. (2) din același cod, „În cursul judecății, instanța administrează probe la cererea procurorului, a persoanei vătămate sau a părților și, în mod subsidiar, din oficiu, atunci când consideră necesar pentru formarea convingerii sale”, sens în care, în procesul de evaluare a probelor, condamnarea se poate dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă [a se vedea și art. 103 alin. (2) din același cod].

43. Astfel, în acord cu art. 420 alin. (11) din Codul de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile de la judecata în fond mai sus arătate, sens în care instanța competentă să soluționeze apelul îl va judeca, conform art. 417 din Codul de procedură penală, cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces, fiind, totodată, obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept. Totodată, instanța de apel va proceda la ascultarea inculpatului, când aceasta este posibilă, potrivit regulilor de la judecata în fond, și va verifica hotărârea atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, precum și a oricăror probe administrate în fața instanței de apel, putând da, așa cum s-a arătat anterior, o nouă apreciere probelor.

44. În concluzie, instanța de apel, deși nu este obligată să dispună readministrarea probelor ori administrarea altora noi, are însă obligația să se pronunțe motivat cu privire la astfel de cereri. Toate acestea au ca scop, pe de o parte, asigurarea dreptului la un proces echitabil, iar, pe de altă parte, soluționarea cu celeritate a cauzei, întrucât, în caz contrar, s-ar permite prelungirea nejustificată a soluționării acesteia printr-o simplă cerere de readministrare/administrare a probelor, cu toate că dispunerea lor nu este utilă cauzei (în același sens, Decizia nr. 157 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 22 iunie 2018).

45. Neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția deciziei menționate, precum și considerentele pe care aceasta se sprijină își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

46. Cât privește critica potrivit căreia, pentru a decide readministrarea declarațiilor care au întemeiat soluția de achitare, instanța de apel trebuie să aibă deja preconcepută soluția pe care o va pronunța, din această perspectivă instanța de apel nefiind imparțială, Curtea reține că un element esențial al dreptului la un proces echitabil îl constituie independența și imparțialitatea instanței, aceasta din urmă definindu-se, de

regulă, prin lipsa oricărei prejudecăți sau atitudini părtinitoare (Decizia nr. 625 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 7 februarie 2017, paragraful 18, sau Decizia nr. 776 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 19 ianuarie 2018, paragraful 17).

47. Cu privire la imparțialitatea judecătorului, în jurisprudența sa (cu titlu exemplificativ reținându-se Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 10 decembrie 2014, paragrafele 19, 20, 25 și 26, și, în același sens, a se vedea Decizia nr. 169 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 9 mai 2016, paragrafele 17-24, Decizia nr. 625 din 26 octombrie 2016, precitată, paragraful 19, Decizia nr. 278 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 9 noiembrie 2017, paragrafele 51 și 52, sau Decizia nr. 776 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 19 ianuarie 2018, paragraful 18 și următoarele), Curtea Constituțională a statuat că aceasta este o garanție a dreptului la un proces echitabil și poate fi apreciată într-un dublu sens: un demers subiectiv, ce tinde a determina convingerea personală a unui judecător într-o cauză anume, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate subiectivă, și un demers obiectiv, cu scopul de a determina dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 1 octombrie 1982, pronunțată în Cauza *Piersack împotriva Belgiei*, paragraful 30). De asemenea, Curtea a reținut că imparțialitatea subiectivă este prezumată până la proba contrară, în schimb, aprecierea obiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 24 mai 1989, pronunțată în Cauza *Hauschildt împotriva Danemarcei*, paragraful 47, sau Hotărârea din 15 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kyprianou împotriva Ciprului*, paragraful 121).

Analizând art. 124 alin. (2) din Constituție, Curtea a constatat că judecătorii se bucură de prezumția constituțională de imparțialitate, aceasta fiind atașată statutului lor profesional. Această prezumție poate fi însă răsturnată, în mod individual, cu privire la fiecare judecător în parte, în condițiile în care se demonstrează lipsa imparțialității subiective sau obiective a judecătorului. Testul obiectiv privește, îndeosebi, legăturile ierarhice sau de altă natură între judecător și ceilalți participanți la procedură, astfel încât trebuie demonstrat, de la caz la caz, dacă o asemenea relație de o asemenea natură sau de un asemenea grad indică lipsa imparțialității tribunalului (Hotărârea din 23 aprilie 2015, pronunțată în Cauza *Morice împotriva Franței*, paragraful 77). Acesta trebuie să determine dacă tribunalul însuși și, printre alte aspecte, compunerea sa au oferit suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială rezonabilă în privința imparțialității sale (Hotărârea din 12 ianuarie 2016, pronunțată în Cauza *Miracle Europe KFT împotriva Ungariei*, paragraful 54).

48. Având în vedere reperele jurisprudențiale precitate, Curtea constată că susținerea formulată în cauza de față, care vizează imparțialitatea subiectivă a completului de judecată, care, soluționând apelul, decide readministrarea declarațiilor care au întemeiat soluția de achitare, este neîntemeiată în condițiile în care instanța de apel nu se pronunță în mod discreționar asupra necesității readministrării unor probe sau administrării altora noi, cu atât mai mult cu cât, în conformitate cu dispozițiile art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate, condamnarea putând fi dispusă doar atunci când acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Acest fapt conferă procedurii caracter echitabil, deoarece — pe lângă faptul că, potrivit prevederilor art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea inculpatului — principiul liberei aprecieri a probelor nu este absolut, fiind mărginit de existența unor mijloace compensatorii care să asigure un echilibru suficient între acuzare și apărare.

49. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Mutescu în Dosarul nr. 287/39/2020/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Bogdan Olteanu în Dosarul nr. 20.082/3/2017 al Curții de Apel București — Secția I penală, precum și de Gheorghe Schipor în Dosarul nr. 6.221/314/2018 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, cu referire la sintagma „dispozițiilor legale”, precum și ale art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iunie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 856/2022 privind aprobarea Programului pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile pentru proiectele care se finanțează din cadrul Componentei C9. Suport pentru sectorul privat, cercetare, dezvoltare și inovare, Investiția 4. Proiecte transfrontaliere și multinaționale — Procesoare cu consum redus de energie și cipuri semiconductoare, finanțate prin Mecanismul de redresare și reziliență

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 856/2022 privind aprobarea Programului pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile pentru proiectele care se finanțează din cadrul Componentei C9. Suport pentru sectorul privat, cercetare, dezvoltare și inovare, Investiția 4. Proiecte transfrontaliere și multinaționale — Procesoare cu consum redus de energie și cipuri semiconductoare, finanțate prin Mecanismul de redresare și reziliență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 6 iulie 2022, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Bugetul alocat PIIEC, conform PNRR, este de 400 milioane de euro. Proiectele PIIEC au drept obiectiv diferite niveluri ale lanțului de aprovizionare, dar trebuie să fie complementare și să contribuie semnificativ la atingerea obiectivelor prevăzute la art. 4.

.....
(3) În cazul în care bugetul prevăzut la alin. (1) este insuficient pentru finanțarea tuturor proiectelor/subproiectelor selectate, bugetul fiecărui proiect/subproiect este redus cu același procent până la concurența sumei de 400 milioane de euro, fără a aduce atingere obiectivelor PIIEC, iar diferența este suportată de către participanți.”

2. La articolul 8 alineatul (3), literele b), c) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) costurile instrumentelor și ale echipamentelor, în măsura în care acestea sunt utilizate în cadrul subproiectului și pe durata acestei utilizări. În cazul în care aceste instrumente și echipamente nu sunt folosite pe întreaga lor durată de viață în subproiect, sunt considerate eligibile doar costurile de amortizare corespunzătoare duratei proiectului, calculate pe

baza principiilor contabile general acceptate. Această prevedere se aplică participanților indirecti care se supun unei scheme de ajutor de stat aferente finanțării în cadrul PIIEC;

c) costurile cu clădirile și terenurile, în măsura utilizării acestora în cadrul subproiectului și pe durata perioadei acestei utilizări. În ceea ce privește clădirile, sunt considerate eligibile doar costurile de amortizare corespunzătoare duratei subproiectului, calculate pe baza principiilor contabile general acceptate. În cazul terenurilor, sunt eligibile costurile transferului comercial sau costurile de capital efectiv suportate. Această prevedere se aplică participanților indirecti care se supun unei scheme de ajutor de stat aferente finanțării în cadrul PIIEC;

.....
f) valoarea activelor fixe corporale și activelor fixe necorporale achiziționate în vederea implementării subproiectului. Această prevedere se aplică participanților indirecti care nu se supun unei scheme de ajutor de stat aferente finanțării în cadrul PIIEC;”.

3. La articolul 8 alineatul (3), după litera i) se introduce o nouă literă, lit. j), cu următorul cuprins:

„j) cheltuielile cu deplasările, cazarea și taxele de participare la conferințe științifice și de publicare a lucrărilor și articolelor științifice, în măsura în care acestea sunt direct legate de implementarea subproiectului și sunt justificate în cadrul acestuia.”

4. La articolul 9, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În cazul în care, ca urmare a aplicării prevederilor de la art. 6, bugetul de 400 milioane de euro nu este consumat, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene poate dispune alocarea bugetului rămas către următoarele investiții.”.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,

Radu-Dinel Miruță

Ministrul educației și cercetării,

Daniel-Ovidiu David

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru reaprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Amenajare dane RO-RO — Port Bazinul Nou Galați”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se reaprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Amenajare dane RO-RO — Port Bazinul Nou Galați”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii, astfel:

a) fonduri externe nerambursabile, prin Programul operațional Infrastructură mare 2014-2020, prin Programul

Transport 2021-2027 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii;

b) surse proprii ale Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați;

c) surse proprii și atrase ale PBN Logistics — S.A.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați, răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu

p. Ministrul transporturilor
și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mîndrescu,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor
publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 14 august 2025.
Nr. 651.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Amenajare dane RO-RO — Port Bazinul Nou Galați”**

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați și PBN Logistics — S.A. Galați

Amplasament: în zona aferentă danelor 39, 40 și 41 din incinta Portului Bazinul Nou Galați, situat pe malul stâng al Dunării, de la Mm 78+1.250 m-Mm 79+700 m

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA: 219.701 mii lei

(în prețuri valabile la data de 1.11.2024; 1 euro = 4,9747 lei),
din care C+M (inclusiv TVA) 172.688 mii lei

— Valoare rest de finanțat (inclusiv TVA), 85.366 mii lei

din care C+M (inclusiv TVA) 55.653 mii lei

— Valoarea investiției pentru:

Compania Națională Administrația Porturilor Dunării Maritime — S.A. Galați:

— valoare investiție 182.759 mii lei

— construcții + montaj 148.422 mii lei

PBN Logistics — S.A. Galați:

— valoare investiție 36.942 mii lei

— construcții + montaj 24.266 mii lei

— Capacități:

— cheuri verticale, din ecrane de palplanșe

L = 409 ml, danele 39, 40 și 41

— rampa RO-RO

L = 46 m, l = 30 m

— platforma portuară

S = 13.300 mp

— drum incintă portuară

L = 268 ml

— Durata de realizare a investiției rest de executat:

6 luni

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic conform Normativului „Cod de proiectare seismică” P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii, astfel:

a) fonduri externe nerambursabile, prin Programul operațional Infrastructură mare 2014-2020, prin Programul Transport 2021-2027 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii;

b) surse proprii ale Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați;

c) surse proprii și atrase ale PBN Logistics — S.A. Galați.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru reaprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Platforma Multimodală Galați — Înlăturarea blocajelor majore prin modernizarea
infrastructurii existente și asigurarea conexiunilor lipsă pentru rețeaua centrală Rhin-Dunăre/Alpi”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se reaprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Platforma Multimodală Galați — Înlăturarea blocajelor majore prin modernizarea infrastructurii existente și asigurarea conexiunilor lipsă pentru rețeaua centrală Rhin-Dunăre/Alpi”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii, astfel:

a) din fonduri externe nerambursabile, prin Mecanismul pentru interconectarea Europei (CEF TRANSPORT), și în completare de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, conform prevederilor art. 6 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014-2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare;

b) din Programul operațional Infrastructura mare (POIM 2014-2020), prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, conform art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014-2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare;

c) din Programul Transport (POT 2021-2027), prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, conform art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2021 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2021-2027 alocate României din Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european Plus, Fondul pentru o tranziție justă, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2023, cu modificările și completările ulterioare;

d) de la bugetul de stat și surse proprii ale Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați;

e) din surse proprii și atrase ale partenerilor privați.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați, răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mîndrescu,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 14 august 2025.
Nr. 652.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Platforma Multimodală Galați — Înlăturarea blocajelor majore prin modernizarea
infrastructurii existente și asigurarea conexiunilor lipsă pentru rețeaua centrală Rhin-Dunăre/Alpi”**

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați (APDM), S.C. Port Bazinul Nou — S.A. Galați (PBN), S.C. Metaltrade International — S.R.L. Galați/Metaltrade In & Out Gate — S.R.L. (MTI)

Amplasament: Portul Bazinul Nou Galați, malul stâng al Dunării, Mm 79 + 1250 - Mm 79 + 700, județul Galați

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA:	780.877 mii lei
din care C+M, inclusiv TVA:	607.569 mii lei
(în prețuri valabile la data de 6.06.2022; 1 euro = 4,94 lei)	
Valoarea investiției ce revine CN APDM — S.A. Galați:	
— valoarea investiției APDM — S.A. Galați, inclusiv TVA	374.739 mii lei
din care C+M, inclusiv TVA	327.444 mii lei
Valoarea investiției ce revine Port Bazinul Nou — S.A.:	
— valoarea investiției, inclusiv TVA:	357.380 mii lei
din care C+M, inclusiv TVA:	242.473 mii lei
Valoarea investiției ce revine METALTRADE IN&OUT GATE:	
— valoarea investiției, inclusiv TVA:	48.758 mii lei
din care C+M, inclusiv TVA:	37.652 mii lei
Rest de executat:	
Valoare investiție rest de executat, inclusiv TVA:	415.930 mii lei
din care C+M, inclusiv TVA:	285.621 mii lei
Valoare investiție rest de executat pentru APDM — S.A. Galați:	141.641 mii lei
din care C+M, inclusiv TVA:	111.367 mii lei
Valoare investiție rest de executat pentru Port Bazinul Nou — S.A.:	232.947 mii lei
din care C+M, inclusiv TVA (lei):	142.614 mii lei
Valoare investiție rest de executat pentru METALTRADE IN&OUT GATE:	41.343 mii lei
din care C+M, inclusiv TVA (lei):	31.640 mii lei

Eșalonarea investiției rest de executat:

Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>138.643</u>
	C+M	mii lei	95.207
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>138.643</u>
	C+M	mii lei	95.207
Anul III	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>138.644</u>
	C+M	mii lei	95.207

Capacități:

— modernizare cheu	868 ml
— modernizare sistem rutier, inclusiv pasaj	2.284 ml
— reparații cale ferată	3.198/2.228 ml
— platformă multimodală	109.315 mp
— zonă acces	33.682 mp

Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați

— modernizare cheu	868 ml
— modernizare sistem rutier, inclusiv pasaj	2.284 ml
— reparații cale ferată	3.198/2.228 ml

S.C. Port Bazinul Nou — S.A. Galați (PBN)

— platformă multimodală	109.315 mp
-------------------------	------------

S.C. Metaltrade In & Out Gate — S.R.L.

— zonă acces	33.682 mp
--------------	-----------

Durata de realizare a investiției rest de executat:

28 de luni

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic conform Normativului „Cod de proiectare seismică” P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii, astfel:

a) din fonduri externe nerambursabile, prin Mecanismul pentru interconectarea Europei (CEF TRANSPORT), și în completare de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, conform prevederilor art. 6 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014-2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare;

b) din Programul operațional Infrastructura mare (POIM 2014-2020), prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, conform art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014-2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare;

c) din Programul Transport (POT 2021-2027), prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, conform art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2021 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2021—2027 alocate României din Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european Plus, Fondul pentru o tranziție justă, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2023, cu modificările și completările ulterioare;

d) de la bugetul de stat și surse proprii ale Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați;

e) din surse proprii și atrase ale partenerilor privați.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Construire Cămin Studențesc — Universitatea de Vest din Timișoara,
Str. Renașterii nr. 24B, municipiul Timișoara, județul Timiș”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire Cămin Studențesc — Universitatea de Vest din Timișoara, Str. Renașterii nr. 24B, municipiul Timișoara, județul Timiș”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în limita sumelor

aprobate anual cu această destinație, din venituri proprii ale Universității de Vest din Timișoara, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Tánczos Barna

Ministrul dezvoltării, lucrărilor
publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

Ministrul educației
și cercetării,
Daniel-Ovidiu David

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 14 august 2025.
Nr. 653.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Construire Cămin Studențesc — Universitatea de Vest din Timișoara,
Str. Renașterii nr. 24B, municipiul Timișoara, județul Timiș”**

Titular: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Beneficiar: • Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., pe perioada realizării investiției
• Universitatea de Vest din Timișoara — după finalizarea investiției

Amplasament: municipiul Timișoara, Str. Renașterii nr. 24B, județul Timiș

Indicatorii tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)	230.449 mii lei
din care C + M	156.333 mii lei

Valoarea finanțată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A. (inclusiv TVA)	222.613 mii lei
din care C + M	149.886 mii lei

Valoarea finanțată de Universitatea de Vest din Timișoara (inclusiv TVA)	7.836 mii lei
din care C + M	6.447 mii lei

(în prețuri valabile la data de 30.04.2024, 1 euro = 4,9759 lei)

Valoarea totală rest de executat a investiției (inclusiv TVA)	139.261 mii lei
din care C + M	88.907 mii lei

Din care:

Valoarea finanțată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A.	136.533 mii lei
din care C + M	86.855 mii lei

Valoarea rest de executat finanțată de Universitatea de Vest din Timișoara (inclusiv TVA)	2.728 mii lei
din care C + M	2.052 mii lei

Capacități:

— suprafața desfășurată	30.729,95 mp
— capacitate totală — camere cazare studenți	451 de camere
— durata rest de executat a obiectivului de investiții	2 luni

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic conform Normativului P100-3/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din venituri proprii ale Universității de Vest din Timișoara, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea domnului Adrian Zvîncă din funcția
de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului
și Solidarității Sociale**

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale nr. 641/P.F.M. din 7 august 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.379 din 8 august 2025 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/24.823/S.R.O. din 11 august 2025,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Zvîncă se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 14 august 2025.
Nr. 420.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru numirea doamnei Silvia Monica Dinică în funcția
de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului
și Solidarității Sociale**

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale nr. 643/PFM din 7 august 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.380 din 8 august 2025,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 18 august 2025, doamna Silvia Monica Dinică se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 14 august 2025.
Nr. 421.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea sistemelor de sancțiuni pentru Intervenția DR 06 „Bunăstarea animalelor” — pachetul a) porcine și pachetul b) păsări din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027 aplicabile cererilor de plată depuse începând cu anul 2025

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 12.241 din 28.07.2025 al Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (AFIR), în baza prevederilor:

- Planului strategic PAC 2023-2027, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C(2022)8783 din 7 decembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentului (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013;
- Regulamentului (UE) 2021/2.115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1.305/2013 și (UE) nr. 1.307/2013, rectificat, cu modificările ulterioare;
- Regulamentului delegat (UE) 2022/127 al Comisiei din 7 decembrie 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului cu norme privind agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, garanțiile și utilizarea monedei euro;
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/128 al Comisiei din 21 decembrie 2021 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, controalele, garanțiile și transparența;
- Regulamentului delegat (UE) 2022/1.172 al Comisiei din 4 mai 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control din cadrul politicii agricole comune și aplicarea și calcularea sancțiunilor administrative aferente condiționalității;
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/1.173 al Comisiei din 31 mai 2022 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control din cadrul politicii agricole comune;
- Regulamentului delegat (UE) 2022/126 al Comisiei din 7 decembrie 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2021/2.115 al Parlamentului European și al Consiliului cu cerințe suplimentare referitoare la anumite tipuri de intervenții specificate de statele membre în planurile lor strategice PAC pentru perioada 2023-2027 în temeiul regulamentului respectiv, precum și cu norme privind raportul pentru standardul GAEC 1 (bune condiții agricole și de mediu);
- Hotărârii Guvernului nr. 1.570/2022 privind stabilirea cadrului general de implementare a intervențiilor specifice dezvoltării rurale cuprinse în Planul strategic PAC 2023-2027, cu modificările și completările ulterioare;
- Legii nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2014 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, prin reorganizarea Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, aprobată prin Legea nr. 43/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2023 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile alocate României din FEGA și FEADR, aferente politicii agricole comune, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2023-2027 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 66/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a mecanismului de compensare de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură a debitelor și creanțelor beneficiarilor Fondului european de garantare agricolă și ai Fondului european agricol de dezvoltare rurală, precum și ai fondurilor de la bugetul de stat, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 54/570/32/2023 pentru punerea în aplicare a normelor privind condiționalitatea în cadrul intervențiilor sub formă de plăți directe și al unor intervenții și măsuri pentru dezvoltare rurală, începând cu anul de cerere 2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 537/2024 privind aprobarea modalității de implementare, de îndeplinire a criteriilor de eligibilitate, a condițiilor și altor cerințe specifice, inclusiv tipurile de documente justificative, începând cu anul 2025, pentru intervenția DR-06 Bunăstarea animalelor din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027 și pentru modificarea art. 3 din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 57/2023 privind aprobarea modelelor cererilor de plată pentru intervenția DR-06 — Bunăstarea animalelor din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027,

în temeiul prevederilor:

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 47 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.570/2022 privind stabilirea cadrului general de implementare a intervențiilor specifice dezvoltării rurale cuprinse în Planul strategic PAC 2023-2027, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă sistemele de sancțiuni pentru Intervenția DR 06 „Bunăstarea animalelor” din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027 aplicabile începând cu anul 2025, după cum urmează:

a) sistemul de sancțiuni pentru Intervenția DR 06 „Bunăstarea animalelor” — pachetul a) porcine, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 1;

b) sistemul de sancțiuni pentru Intervenția DR 06 „Bunăstarea animalelor” — pachetul b) păsări, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 201/2023 privind aprobarea sistemelor de sancțiuni pentru Intervenția DR 06 „Bunăstarea animalelor” pachetul a) — porcine și pachetul b) — păsări din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 și 483 bis din 31 mai 2023, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Violeta Mușat,
secretar de stat

București, 11 august 2025.

Nr. 274.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

